

520

Besluit van 17 november 1989, houdende wijziging van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO en het Huisvestingsbesluit WBO in verband met het afstoten van dislocaties

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen van 19 oktober 1989, nr. 89024768/2421, centrale directie Wetgeving en Juridische Zaken;

Gelet op de artikelen 51 en 91 van de Wet op het basisonderwijs en E 29 van de Overgangswet WBO;

Gehoord de Onderwijsraad (advies van 26 september 1989, nr. OR 1/2287 P);

De Raad van State gehoord (advies van 9 november 1989, nr. W05.89.0625);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen van 16 november 1989, nr. 89030176/2421, centrale directie Wetgeving en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO (Stb. 1985, 558)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 17 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het negende lid, tweede volzin, wordt de zinsnede «technisch onderhoud als bedoeld in artikel 90a, tweede lid onderdeel a, van de wet» vervangen door: technisch onderhoud en technische en functieverbeterende aanpassingen als bedoeld in artikel 90a, tweede lid onderdelen a en b, van de wet, behoudens het bepaalde in het tiende en elfde lid.

2. Na het negende lid worden twee nieuwe leden ingevoegd, luidende:

10. Indien Onze Minister bij zijn beslissing op een verzoek om goedkeuring als bedoeld in artikel 69 van de wet, een verzoek als bedoeld in artikel 70 van de wet of een verzoek als bedoeld in artikel 73 van de wet, op welke verzoeken artikel 5a van het Huisvestingsbesluit

WBO (Stb. 1986, 94) zoals dat luidt tot 1 januari 1993 is toegepast, heeft vastgesteld, dat een dislocatie in een voorziening in de huisvesting bestemd voor blijvend gebruik naar verwachting ten minste 4 en ten hoogste 15 jaar te rekenen vanaf het tijdstip van zijn beslissing tot de te vergoeden capaciteit zal behoren, wordt met ingang van 1 januari 1991 een korting toegepast op de vergoeding voor technisch onderhoud overeenkomstig het programma van eisen bedoeld in artikel 90a, tweede lid onderdeel a, van de wet, en wordt geen vergoeding verstrekt voor technische en functieverbeterende aanpassingen als bedoeld in artikel 90a, tweede lid onderdeel b, van de wet.

11. Indien Onze Minister bij zijn beslissing op een verzoek om goedkeuring als bedoeld in artikel 69 van de wet, een verzoek als bedoeld in artikel 70 van de wet of een verzoek als bedoeld in artikel 73 van de wet, op welke verzoeken artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO zoals dat luidt tot 1 januari 1993 is toegepast, heeft vastgesteld, dat een dislocatie in een voorziening in de huisvesting bestemd voor blijvend gebruik naar verwachting langer dan 15 jaar te rekenen vanaf het tijdstip van zijn beslissing tot de te vergoeden capaciteit zal behoren, wordt met ingang van 1 januari 1991 een volledige vergoeding verstrekt voor technisch onderhoud en technische en functieverbeterende aanpassingen als bedoeld in artikel 90a, tweede lid onderdelen a en b, van de wet, overeenkomstig het programma van eisen, bedoeld in artikel 90, derde lid onderdeel b, van de wet.

B

Artikel 39 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de bestaande tekst wordt, onder aanduiding van deze tekst als eerste lid, «artikel 69» vervangen door «de artikelen 69, 70 en 73», en wordt na «goedgekeurd» toegevoegd: dan wel toegewezen.
2. Na het eerste lid wordt een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:
 2. De vergoeding voor de stichtingskosten voor voorzieningen in de huisvesting bestemd voor tijdelijk gebruik die na 31 december 1989 in gebruik zijn genomen, wordt in afwijking van het eerste lid bepaald overeenkomstig titel VII van hoofdstuk II, met dien verstande dat de in die titel bedoelde vergoeding slechts wordt toegekend voor de voorzieningen die door Onze Minister op grond van artikel 73 van de wet zijn toegewezen.

C

Artikel 47 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid vervallen de zinsnede «bepaald volgens de onderstaande tabel» en de tabel.
2. In het derde lid onderdeel b, wordt «wordt genoten» vervangen door: is of wordt genoten.
3. Het vierde lid vervalt.

D

Artikel 52 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het derde lid wordt na «31 juli 1985,» ingevoegd: niet zijnde voorzieningen in de huisvesting zoals bedoeld in het zesde lid,.
2. Na het vijfde lid wordt een zesde lid toegevoegd, luidende:
 6. Voor voorzieningen in de huisvesting bestemd voor tijdelijk gebruik die na 31 december 1989 in gebruik zijn genomen, wordt voor de vergoeding voor de materiële voorzieningen ten behoeve van de instandhouding uitgegaan van artikel 65.

E

Artikel 61a wordt vervangen door:

Artikel 61a. Korting vergoeding voor dislocaties

1. Indien overeenkomstig artikel 17, derde tot en met zevende lid, een of meer dislocaties in een voorziening in de huisvesting bestemd voor blijvend gebruik tot de te vergoeden capaciteit behoren, wordt voor de desbetreffende dislocaties een korting toegepast op de vergoeding voor preventief onderhoud en onderhoudsbeheer, overeenkomstig de programma's van eisen bedoeld in artikel 93, eerste lid onderdelen a 1° en b 4°, van de wet.

2. Indien Onze Minister bij zijn beslissing op een verzoek als bedoeld in de artikelen 69, 70 of 73 van de wet waarop artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO zoals dat luidt tot 1 januari 1993 is toegepast, vaststelt, dat een dislocatie in een voorziening in de huisvesting bestemd voor blijvend gebruik naar verwachting langer dan 15 jaar te rekenen vanaf het tijdstip van zijn beslissing tot de te vergoeden capaciteit zal behoren, wordt in afwijking van het gestelde in het eerste lid een volledige vergoeding verstrekt voor preventief onderhoud en onderhoudsbeheer, overeenkomstig de programma's van eisen bedoeld in artikel 93, eerste lid, onderdelen a 1° en b 4°, van de wet.

F

Artikel 65 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt «bepaald volgens de tabel vermeld in artikel 47, eerste lid» vervangen door: zoals vastgesteld in de jaarlijks te publiceren programma's van eisen bedoeld in artikel 92, derde lid onder a, van de wet.

2. Het tweede lid en de aanduiding van het eerste lid vervallen.

ARTIKEL II

Het Huisvestingsbesluit WBO (Stb. 1986, 94)¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

In de inhoudsopgave wordt na de omschrijving van artikel 5 ingevoegd:

Artikel 5a. Benodigde verklaring bij verzoek vervanging dislocatie

B

In de inhoudsopgave wordt na de omschrijving van artikel 20 ingevoegd:

Artikel 20a. Criteria goedkeuring vervanging dislocatie

C

Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:

1. In de definitiebepaling van voor blijvend gebruik bestemde voorzieningen wordt «waarvan het te verwachten gebruik ten minste 15 jaar bedraagt» gewijzigd in: die door keuze van ontwerp en door de aard van de constructies en materialen ten minste 60 jaar als volwaardige huisvesting kunnen functioneren.

2. De definitiebepaling van voor tijdelijk gebruik bestemde voorzieningen komt te luiden: huisvestingsvoorzieningen die door keuze van

ontwerp en door de aard van de constructies en materialen ten minste 15 jaar als volwaardige huisvesting kunnen functioneren.

3. Na de definitiebepaling van overzicht wordt ingevoegd:

hoofdgebouw: een gebouw dat ingevolge de Regeling huisvestingsnormen Overgangswet WBO (Stcrt. 1984, 187) of ingevolge het overzicht als zodanig is aangewezen;

dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening: gebouw of ruimte met een permanente bouwaard, niet zijnde het hoofdgebouw, waaraan ingevolge het door Onze Minister goedgekeurde huisvestingsoverzicht, bedoeld in artikel E 38 van de Overgangswet WBO (Stb. 1986, 257), het overzicht, bedoeld in artikel 65 van de wet, dan wel in het kader van de toepassing van artikel 70 of artikel 73 van de wet, het rangordnummer 1 of hoger is toegekend.

D

Aan artikel 5 wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:

4. Onze minister stelt een vereenvoudigd model vast voor een verzoek om bekostiging als bedoeld in artikel 73 van de wet dat betrekking heeft op vervanging van een dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening die naar verwachting nog ten minste 4 jaar te rekenen vanaf 16 januari voorafgaande aan het moment van de aanvraag van de verklaring bedoeld in artikel 5a tot de te vergoeden capaciteit zal behoren.

E

Na artikel 5 wordt een nieuw artikel 5a ingevoegd, luidende:

Artikel 5a. Benodigde verklaring bij verzoek vervanging dislocatie

Een verzoek om goedkeuring als bedoeld in artikel 69 van de wet, voor zover betrekking hebbend op vervanging van een dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening en een verzoek als bedoeld in artikel 70 of artikel 73 van de wet ten behoeve van een zodanige vervanging gaan vergezeld van een verklaring van een door Onze Minister aan te wijzen instantie met betrekking tot het aantal jaren dat de desbetreffende voorziening naar verwachting nog tot de te vergoeden capaciteit zal behoren en de daarmee samenhangende mogelijkheden van vervanging en bekostiging.

F

Aan artikel 11 worden onder aanduiding van de bestaande tekst als eerste lid twee leden toegevoegd, luidende:

2. Indien uitbreiding van het hoofdgebouw wordt gewenst ter vervanging van een dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening die niet op of aansluitend aan het terrein van het hoofdgebouw is gesitueerd, weigert Onze Minister ter uitvoering van artikel 69, tweede lid onderdelen a, b en d, van de wet de goedkeuring niet indien:

a. het in het gebouw te huisvesten aantal groepen leerlingen niet binnen 4 jaar te rekenen vanaf 16 januari voorafgaande aan het moment van de aanvraag van de verklaring bedoeld in artikel 5a zal dalen,

b. de uitbreiding ten minste 15 jaar noodzakelijk is voor het in het gebouw te huisvesten aantal groepen leerlingen,

c. de te vervangen dislocatie niet bij een andere school, een school voor speciaal onderwijs, voor voortgezet speciaal onderwijs of voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs, dan wel een school voor voortgezet onderwijs als hoofdgebouw in gebruik is, en

d. voor zover de te vervangen dislocatie op of aansluitend aan het terrein van het hoofdgebouw is gesitueerd, de uitbreiding van het hoofd-

gebouw voor het Rijk niet tot nadeliger financiële consequenties leidt dan de handhaving van de dislocatie.

3. Voor de toepassing van het tweede lid is artikel 9, onderdelen a en b, van overeenkomstige toepassing.

G

Na artikel 20 wordt een nieuw artikel 20a ingevoegd, luidende:

Artikel 20a. Criteria goedkeuring vervanging dislocatie

1. Indien een voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening op het terrein van het hoofdgebouw wordt gewenst ter vervanging van een dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening die niet op of aansluitend aan het terrein van het hoofdgebouw is gesitueerd, wijst Onze Minister ter uitvoering van artikel 73, tweede lid, van de wet, het verzoek niet af indien:

a. het aantal groepen leerlingen niet binnen 4 jaar te rekenen vanaf 16 januari voorafgaande aan het moment van de aanvraag van de verklaring bedoeld in artikel 5a zal dalen,

b. de voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening ten minste 4 en ten hoogste 15 jaar noodzakelijk is voor het in de voorziening te huisvesten aantal groepen leerlingen,

c. de te vervangen dislocatie niet bij een andere school, een school voor speciaal onderwijs, voor voortgezet speciaal onderwijs of voor speciaal en voortgezet speciaal onderwijs, dan wel een school voor voortgezet onderwijs als hoofdgebouw in gebruik is, en

d. voor zover de te vervangen dislocatie op of aansluitend aan het terrein van het hoofdgebouw is gesitueerd, de voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening voor het Rijk niet tot nadeliger financiële consequenties leidt dan de handhaving van de dislocatie.

2. Voor de toepassing van het eerste lid is artikel 18, onderdelen a en b, van overeenkomstige toepassing.

H

In artikel 22, eerste lid, wordt «een voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening» vervangen door: een voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening die in gebruik is genomen voor 1 januari 1990.

ARTIKEL III

Indien voor de inwerkingtreding van dit besluit een verzoek om goedkeuring als bedoeld in artikel 69 van de wet is ingediend dat mede betrekking heeft op vervanging van een dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening en op dat verzoek door Onze Minister op het moment van inwerkingtreding van dit besluit nog niet is beslist, zendt het bevoegd gezag, dan wel in het geval van een openbare school zenden burgemeester en wethouders, binnen 2 maanden na de inwerkingtreding van dit besluit de gegevens als bedoeld in artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO aan Onze Minister. Indien de gegevens bedoeld in de eerste volzin niet binnen de in die volzin genoemde termijn aan Onze Minister zijn gezonden weigert Onze Minister met toepassing van artikel 69, tweede lid onderdeel e, van de wet, de gevraagde voorziening niet indien hij op grond van de hem dan ten dienste staande gegevens van oordeel is dat de voorziening noodzakelijk is.

ARTIKEL IV

Met ingang van 1 januari 1993 vervallen:

1. Van het Huisvestingsbesluit WBO:
 - a. de benaming van de artikelen 5a en 20a in de inhoudsopgave,
 - b. de definitiebepalingen van hoofdgebouw en dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening in artikel 1,
 - c. de aanduiding van het eerste lid in artikel 11, en
 - d. de artikelen 5, vierde lid, 5a, 11, tweede en derde lid, en 20a;
2. Artikel III.

ARTIKEL V

Met inachtneming van artikel 51, vierde lid, en artikel 91, tweede lid, van de Wet op het basisonderwijs treedt dit besluit in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 17 november 1989

Beatrix

De Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen,
J. Wallage

Uitgegeven de *vijfde* december 1989

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Staatscourant van 9 januari 1990 nr. 6.

¹ Laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 13 maart 1989, Stb. 67.

NOTA VAN TOELICHTING

1. Algemeen

De achtergrond van dit besluit is, zoals reeds werd vermeld in mijn brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer van 10 april 1989 (Kamerstukken II, 1988-1989, 20 800, hoofdstuk VIII, nr. 88), de wens om de relatief grote leegstand in dislocaties in het basisonderwijs tegen te gaan en de integratie tot basisonderwijs te bevorderen. De gedachte is dat hierin zou kunnen worden voorzien door het vervangen van permanente dislocaties door noodlokalen bij het hoofdgebouw of, indien aangetoond wordt dat er sprake is van een blijvende huisvestingsbehoefte, door permanente uitbreiding van het hoofdgebouw.

In overleg met de besturenorganisaties en de Vereniging van Nederlandse Gemeenten is overeenstemming bereikt over een nieuw te voeren beleid ten aanzien van dislocaties. Dit houdt in dat permanente dislocaties op aanvraag van het schoolbestuur in principe kunnen worden vervangen door een van de twee hiervoor genoemde voorzieningen. In een aantal gevallen zal vervanging van een permanente dislocatie niet mogelijk of zinvol zijn. Indien deze situatie zich voordoet kan er, afhankelijk van het aantal jaren dat de dislocatie naar verwachting nog nodig is, aanleiding zijn om de huidige kortingen op onderhoudsvergoedingen geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken.

Situaties waarin het niet zinvol is om een dislocatie af te stoten worden meestal gekenmerkt door een mengvorm van onderwijskundige en financiële typering. Daarbij staat vast dat louter uit onderwijskundige motieven het wenselijk is om de dislocatie af te stoten, maar dat financiële argumenten er de oorzaak van kunnen zijn dat de ene dislocatie wel en de andere niet voor vervanging in aanmerking komt. Aangezien voor vele terreinen in beperkte mate financiële middelen beschikbaar worden gesteld vindt een afweging plaats met betrekking tot de kosten. Zo is bijvoorbeeld afgezien van het vervangen van dislocaties die op of aansluitend aan het terrein van het hoofdgebouw zijn gesitueerd, omdat dit binnen de zojuist genoemde context al snel als geldverspilling kan worden ervaren. Bij genoemde dislocaties is immers slechts sprake van een gering onderwijskundig nadeel. Om dezelfde reden is ook afgezien van het bekostigen van een voorziening van beperkte aard, bijvoorbeeld in de sfeer van een verbinding tussen deze gebouwen. De desbetreffende gebouwen liggen vaak 20 m, 30 m, of meer uit elkaar en een verbindingsgang van zo'n lengte levert psychologisch een even grote drempel op als de afstand zonder gang.

Bovendien zou een dergelijke verbinding de oppervlakten van de twee gebouwen samenvoegen tot één gebouw; een optie die alleen verantwoord kan plaatsvinden nadat een beoordeling van de te verwachten leerlingenaantallen op lange termijn aangeeft of het ontstane oppervlak niet te groot is.

Ter voorkoming van leegstand in noodlokalen en gelet op het feit dat er door het nieuwe beleid veel noodlokalen aan het bestand zullen worden toegevoegd zal voor tijdelijke gebouwen die na 31 december 1989 in gebruik worden genomen niet meer een capaciteitsvergoeding worden verstrekt, maar een huurvergoeding. Voorts zal voor noodlokalen in het eerste jaar van bekostiging eenmalig een plaatsingskostenvergoeding worden toegekend.

Om bovenstaand beleid te realiseren is het noodzakelijk om enige wijzigingen aan te brengen in het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO (Stb. 1985, 558) en het Huisvestingsbesluit WBO (Stb. 1986, 94). Het onderhavige besluit strekt hiertoe.

Het beleid is erop gericht het afstoten van dislocaties in een korte periode te realiseren. In verband hiermee geldt voor een beperkte

periode de speciale aanvraagprocedure voor vervanging of, indien dit niet mogelijk is, herstel van de onderhoudsvergoedingen. Bij aanvragen die na 31 december 1992 worden ingediend is geen herstel van de onderhoudsvergoeding mogelijk. Voor dislocaties in permanente gebouwen die door het voorgestelde beleid vrij zullen komen wordt bij een afzonderlijk besluit een afkoopregeling in het leven geroepen.

2. Deregulering

Dit ontwerp-besluit is getoetst aan de Aanwijzingen inzake de toetsing van ontwerpen van wet en van algemene maatregel van bestuur en blijkt geen bezwaren uit dien hoofde te ontmoeten.

3. Advies van de Onderwijsraad van 26 september 1989, kenmerk OR1/2287P JvN/ML, en overige adviezen

De Onderwijsraad, hierna te noemen OR, roept in herinnering zijn advies over de voorgenomen wijziging van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO in verband met de versoering van de vergoeding voor materiële voorzieningen (Stb. 1988, 195). Bij die gelegenheid heeft de OR het standpunt ingenomen dat het zonder meer staken van de vergoeding voor (met name) het bouwkundig onderhoud moet worden afgewezen. De OR stelt naar aanleiding van het voorliggende ontwerp-besluit met voldoening vast dat in overleg met de Vereniging van Nederlandse Gemeenten, hierna te noemen VNG, en de besturenorganisaties een modus is gevonden om aan dit probleem het hoofd te bieden.

De OR werpt voorts de vraag op of de in de nota van toelichting vermelde eenmalige plaatsingskostenvergoeding voor noodlokalen niet in het Bekostigingsbesluit zelf moet worden opgenomen. Het voorgestelde artikel 39 juncto het voorgestelde artikel 47 van laatstgenoemd besluit biedt echter de basis voor het regelen van een huurvergoeding in het programma van eisen. In het programma van eisen zelf zal worden bepaald hoe deze huurvergoeding wordt berekend. Voor wat betreft noodlokalen zal daarbij in het eerste jaar van bekostiging rekening worden gehouden met een plaatsingskostenvergoeding. In verband hiermee is het ontwerp-besluit in die zin gewijzigd, dat de tabel in artikel 47 van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO vervalft.

De OR stelt vervolgens dat het amoveren van noodlokalen kosten voor de gemeente met zich meebrengt. Geconstateerd wordt dat wel aan het begin van de huurperiode een enkele plaatsingskostenvergoeding wordt verstrekt, maar dat een kostenvergoeding bij amoveren niet verstrekt wordt. De suggestie wordt gewekt dat dit een vergissing is, omdat er wel degelijk onkosten gemaakt moeten worden. Te denken valt daarbij aan het opruimen van diverse aansluitingen en het egaliseren dan wel in de oude situatie brengen van het (school)terrein. Bij de vaststelling van de huurvergoeding is echter ten aanzien van de kosten bij plaatsing besloten die à fonds perdu in het eerste jaar te vergoeden. Dit om ook de kosten-dekkendheid bij deze kosten te garanderen. Uiteraard ligt het voor de hand dat het betreffende gemeentebestuur in een overeenkomst met de verhuurder overeenkomt dat deze na het verwijderen van het noodlokaal het terrein in de oude staat herstelt. De kosten die gemoeid zijn met dit herstel, samen met de kosten van afbreken en een vergoeding voor een zeker ondernemersrisico, worden door de Rijksvergoeding als volgt gedekt. Bij de bekostiging van het herplaatste noodlokaal wordt de vergoeding voor de huur gestart op het hoogste niveau (inclusief de eenmalige vergoeding voor plaatsingskosten). Omdat het bij een herplaatsing gaat om een bestaand noodlokaal waarvan reeds een gedeelte van de stichtingskosten is afgeschreven, ontstaat er een positief verschil met de vergoeding die – zoals gezegd – gebaseerd is op een

nieuw noodlokaal. Dit positieve verschil zal gebruikt worden om de hiervoor vermelde kosten te dekken.

De OR vraagt tevens aandacht voor de kosten van de onderwijskundige en technische inrichting van het schoolterrein in het geval van het bijplaatsen van een of meer noodlokalen of permanente uitbreiding van het hoofdgebouw. Bij de bekostiging van permanente uitbreiding van het hoofdgebouw zijn in de opbouw van de te vergoeden bedragen van de programma's van eisen evenwel reeds componenten opgenomen die een redelijke aanpassing van het terrein waarborgen. Bij de plaatsing van aanvullende tijdelijke huisvesting is het m.i. niet noodzakelijk om voor een korte termijn aanpassingen aan het terrein te verrichten anders dan die noodzakelijk zijn voor het plaatsen. In de kosten is in dit geval dan ook geen rekening gehouden met onderwijskundige of technische aanpassingen aan het terrein.

Naar aanleiding van de vragen van de OR welk aantal groepen leerlingen wordt bedoeld in artikel 11, tweede lid onderdeel a, van het Huisvestingsbesluit WBO en gedurende welke termijn de leerlingendaling een beletsel is voor deze voorziening in de huisvesting, is de redactie van voormeld artikel onderdeel verduidelijkt. Door vervanging van «aantal groepen leerlingen» door «in het gebouw te huisvesten aantal groepen leerlingen» wordt aangesloten bij de in het eerste lid van voormeld artikel voor hetzelfde begrip gehanteerde redactie, terwijl voorts een termijn is toegevoegd waarbinnen dit aantal niet mag dalen.

De vraag of ook rekening wordt gehouden met een situatie waarin na enige tijd, doch voor 1 januari 1993 geen leerlingdaling meer optreedt maar een stabilisatie dan wel een stijging van het aantal leerlingen, wordt hierna, naar aanleiding van een soortgelijke vraag van de besturenorganisaties, behandeld.

Tenslotte vraagt de OR of het bepaalde in het tweede lid onderdeel c van artikel 11 van het Huisvestingsbesluit WBO niet haaks staat op de in de nota van toelichting geventileerde wens om de integratie tot basisonderwijs te bevorderen. De Raad voor de Gemeentefinanciën, hierna te noemen RGF, merkt in dit verband in zijn advies van 18 september 1989, kenmerk 46775 RGF 128/138, op dat hij het voortbestaan van dislocaties die tegelijkertijd dienst doen als hoofdgebouw van een ander instituut, in strijd acht met de hoofdregel van het hier gepresenteerde beleid. De permanente dislocaties die tegelijkertijd hoofdgebouw zijn van een ander instituut zijn echter in het algemeen dislocaties die ontstaan zijn in de loop van het sinds 1 januari 1979 ingevoerde huisvestingsbeleid. Daarbij werd de leegstand in gebouwen benut voor de tijdelijke huisvestingsbehoefte van andere instituten. Het ongedaan maken van deze situaties zou, naast het voordeel van het onderwijskundige doel, namelijk de integratie, het nadeel hebben dat zeer veel kosten gemaakt moeten worden voor het plaatsen van noodlokalen en tegelijkertijd zou evenveel leegstand ontstaan die niet afgestoten kan worden. Bovendien zou dit een van de pijlers onder het huidige beheersregime wegslaan. Al met al is er naar mijn mening sprake van een misschien wel wenselijke maar tegelijkertijd onbetaalbare suggestie.

De Contactcommissie/VNG, hierna te noemen CC/VNG, merkt in het advies van 8 augustus 1989, nr. 973, op verheugd te zijn over het feit, dat het ontwikkelde dislocatiebeleid na het van kracht worden van de voorliggende wijzigingen van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO en het Huisvestingsbesluit WBO in werking kan treden. Zij rekent erop dat de voortgang van het dislocatiebeleid gedurende de uitvoeringsperiode daarvan zal worden geëvalueerd en eventueel bijgesteld. Dit is inderdaad mijn voornemen. Voorts gaat zij ervan uit dat de wijzigingen op een dusdanig tijdstip bekend worden gemaakt dat de betrokken besturen voldoende voorbereidingstijd hebben om de aanvragen op een verant-

woorde wijze te kunnen indienen. Met de organisaties is overeenstemming bereikt over de wijze en het tijdstip van invoering van deze operatie. Op basis van vrijwilligheid kan vooruitlopend op de inwerking-treding van de wijzigingen met de uitvoering van het beleid worden gestart.

Het advies van de CC/VNG om beslissingen omtrent het herstellen van de onderhoudsvergoeding tevens te koppelen aan verzoeken als bedoeld in artikel 69 van de WBO heb ik opgevolgd, evenals het advies om het herstel in alle gevallen te laten ingaan op 1 januari 1991.

Ik bestrijd de opmerking van de CC/VNG dat de korting die wordt toegepast op het technisch onderhoud van dislocaties die naar verwachting nog 4 tot 15 jaar nodig zullen zijn te hoog is. Daarbij zij erop gewezen dat de gekorte vergoedingen niet beogen om per afzonderlijk genoemde voorziening kostendekkend te zijn, maar in hun totaliteit voldoende moeten worden geacht om daaruit gedurende de genoemde periode of zoveel korter als het gebouw nodig zal blijken te zijn de kosten van het technisch onderhoud te kunnen bestrijden. Daarenboven geldt dat de desbetreffende vergoedingen bij voorkeur niet voor vervanging, maar voor herstel van een zich voordoende onderhoudskwestie dienen te worden aangewend. Indien bijvoorbeeld het dak herstel behoeft, is het niet nodig de dakbedekking geheel te vervangen als gedeeltelijke vervanging of herstel mogelijk is, vooral omdat voor wat betreft de gebruiksduur is aangetoond dat deze beperkt is. Voorts lijkt het onwaarschijnlijk dat in één gebouw ook alle onderdelen tegelijkertijd voor herstel aan de orde zullen zijn.

De CC/VNG twijfelt eraan of de huurvergoeding die voor noodlokalen wordt verstrekt kostendekkend zal zijn. Zij is van mening dat naar een oplossing moet worden gezocht als na afloop van het eerste jaar blijkt, dat de vergoeding niet kostendekkend is geweest. Ik ben voornemens aan deze wens tegemoet te komen, indien inderdaad mocht blijken dat voornoemde vergoedingen in het algemeen niet kostendekkend zijn geweest.

De VNG wijst erop dat weliswaar ten aanzien van de afrekening van het schuldrestant van dislocaties overeenstemming is bereikt, maar dat er een koppeling bestaat tussen de invoering van het dislocatiebeleid en de invoering van de regeling als bedoeld in artikel 51, derde lid onderdeel b, van de WBO. De koppeling tussen beide maatregelen is in principe beperkt tot een koppeling tussen het dislocatiebeleid zoals neergelegd in het onderhavige besluit enerzijds en de afkoopregeling met betrekking tot dislocaties anderzijds. Het aangevoerde probleem van de doorvergoeding van het schuldrestant met betrekking tot de component eerste inrichting, onderwijsleerpakket en meubilair van de dislocaties buiten het terrein van het hoofdgebouw die moeten worden vervangen, is in eerder overleg met de VNG niet naar voren gebracht. Aangezien, zoals eerder werd opgemerkt en ook is vermeld in de brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer d.d. 10 april 1989 (Kamerstukken II, 1988-1989, 20 800 hoofdstuk VIII, nr. 88) over de afkoopregeling met betrekking tot dislocaties in totaliteit overeenstemming is bereikt, ben ik van mening dat over de afzonderlijke aspecten daarvan geen discussie meer dient te worden gevoerd.

Anders dan de CC/VNG meent geeft de voorgestelde wijziging van de definitiebepalingen van de te onderscheiden huisvestingsvoorzieningen in het Huisvestingsbesluit WBO wel de gewenste overeenstemming met de andere wetten en besluiten. De artikelen 65, 67 en 70 van de WBO en 73, 75 en 78 van de ISOVSO spreken over «voor blijvend gebruik bestemde voorziening(en) in de huisvesting». Het begrip «bestemd voor blijvend gebruik» geeft aan dat de bouwaard permanent is. Artikel 71 van de WBO en artikel 79 van de ISOVSO regelen het verzoek van een school om een «tijdelijke voorziening in de huisvesting». Hiermee wordt

bedoeld dat het gebruik tijdelijk is. Op grond van artikel 72 van de WBO en 80 van de ISOVSO kunnen burgemeester en wethouders naar aanleiding van laatstgenoemd verzoek een voor tijdelijk gebruik geschikte voorziening die voor vergoeding door het Rijk in aanmerking komt aan de school ter beschikking stellen. Dit kan zowel een voor blijvend als een voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening in de huisvesting zijn. Als een dergelijke voorziening niet beschikbaar is kunnen burgemeester en wethouders op grond van artikel 73 van de WBO c.q. artikel 81 van de ISOVSO om vermeerdering of verplaatsing van de voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening in de huisvesting vragen. In de toelichting op het voorstel van wet tot wijziging van de WVO, de WBO, de ISOVSO, de WHBO, alsmede tot wijziging van enige andere wetten in verband met de integrale regeling van de huisvestingsvoorziening en herbestemming (Regeling optimalisering gebruik onderwijsgebouwen, hierna te noemen ROGO) worden de voor blijvend en de voor tijdelijk gebruik bestemde voorzieningen in bovenbedoelde zin omschreven. Ook uit de in het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO, het Bekostigingsbesluit ISOVSO/OISOVSO en het Huisvestingsbesluit ISOVSO opgenomen definities blijkt, dat de begrippen «bestemd voor blijvend gebruik» en «bestemd voor tijdelijk gebruik» betrekking hebben op de bouwaard. De voorgestelde wijziging van de definities van «voor blijvend gebruik bestemde voorzieningen» en «voor tijdelijk gebruik bestemde voorzieningen» in het Huisvestingsbesluit WBO sluit hierbij aan.

Een verschil tussen de definitie van «voor blijvend gebruik bestemde voorzieningen» in het Huisvestingsbesluit ISOVSO en die in het Huisvestingsbesluit WBO is, dat alleen in laatstgenoemd besluit algehele aanpassing, partiële aanpassing en ingrijpend onderhoud aan een voor blijvend gebruik bestemde voorziening mede als een zodanige voorziening worden aangemerkt. Waarschijnlijk in verband hiermee is de CC/VNG van mening dat de nieuwe definitie niet bruikbaar is, omdat de consequentie ervan zou zijn dat algehele aanpassing en ingrijpend onderhoud mogelijk zijn bij voorzieningen waarvan het voorgenomen gebruik minder is dan 15 jaar. Daarbij wordt echter over het hoofd gezien dat in artikel 13 van het Huisvestingsbesluit WBO, dat handelt over algehele aanpassing en ingrijpend onderhoud, artikel 9 van dit besluit, dat eist dat de voorziening ten minste 15 jaar noodzakelijk is voor het daarin te huisvesten aantal groepen leerlingen, van overeenkomstige toepassing wordt verklaard.

Overeenkomstig de suggestie van de organisaties is in de definitie van voor tijdelijk gebruik bestemde voorzieningen bepaald dat deze ten minste 15 jaar en niet 15 tot 20 jaar als volwaardige huisvesting moeten kunnen functioneren. De termijn van 15 jaar komt overeen met de termijn die in het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO en in het wetsvoorstel ROGO wordt gehanteerd.

De CC/VNG merkt op dat het in het voorgestelde artikel 5, vierde lid, van het Huisvestingsbesluit WBO genoemde formulier slechts kan gelden voor verzoeken met betrekking tot dislocaties die naar verwachting nog 4-15 jaar nodig zullen zijn. Artikel 5, vierde lid, heeft slechts betrekking op verzoeken om voorzieningen in de huisvesting bestemd voor tijdelijk gebruik. Desalniettemin zal bedoeld formulier ook voor verzoeken om toekenning van voor blijvend gebruik bestemde voorzieningen welke worden gebaseerd op artikel 70 van de WBO, worden gehanteerd. Een regeling ter zake is niet opgenomen, omdat, anders dan voor het «gewone» op artikel 73 gebaseerde verzoek, bij het «gewone» op artikel 70 gebaseerde verzoek niet is bepaald dat de minister daarvoor een model vaststelt. Voor wat betreft de verzoeken die worden opgenomen in het in artikel 65 van de WBO bedoelde overzicht zal geen vereenvoudigd model worden vastgesteld. Hierbij blijven de gewone voorschriften van kracht.

De suggesties van de CC/VNG om in het voorgestelde artikel 20a, eerste lid onderdeel a, van het Huisvestingsbesluit WBO toe te voegen «binnen 4 jaar» en om het voorgestelde artikel 5a van dit besluit uit te breiden met verzoeken om goedkeuring als bedoeld in artikel 69 van de WBO betreffen waardevolle aanvullingen van het ontwerp-besluit en zijn derhalve opgevolgd.

Naar aanleiding van de opmerking over de voorgestelde redactie van de artikelen 11, tweede lid en 20a van het Huisvestingsbesluit WBO met betrekking tot de mogelijkheid van vervanging van dislocaties die op hetzelfde terrein liggen als het hoofdgebouw, is eveneens een wijziging in het ontwerp-besluit aangebracht. De bedoeling is om voor dergelijke dislocaties een extra voorwaarde voor vervanging door uitbreiding van het hoofdgebouw te stellen, te weten dat deze uitbreiding voor het Rijk niet tot nadeliger financiële consequenties leidt dan handhaving van de dislocatie. In de nieuwe redactie van voornoemde artikelen is dit tot uitdrukking gebracht.

De organisaties verzoeken om een definitie van het begrip «hetzelfde terrein». Waarschijnlijk is hiermee bedoeld de formulering «op of aansluitend aan het terrein van het hoofdgebouw». Aangezien niet goed valt in te zien dat hierover misverstanden kunnen ontstaan is afgezien van het opnemen van een definitie in de tekst van het besluit.

Ten aanzien van de nota van toelichting merkt de CC/VNG op dat het aanbeveling verdient om daarin op te nemen, dat in beginsel overleg zal worden gevoerd met het betrokken bevoegd gezag, wanneer de minister in het kader van het dislocatiebeleid voornemens is om afwijzend te beschikken op een verzoek. Hoewel bij verzoeken die zijn gebaseerd op artikel 73 van de WBO een dergelijk overleg niet is voorgeschreven, ben ik voornemens om bij alle verzoeken voorafgaand aan een afwijzende beschikking overleg te voeren.

De CC/VNG merkt op dat het van belang is om duidelijkheid te verschaffen over de consequenties met betrekking tot het herstel van de onderhoudsvergoedingen als er een wijziging in het te verwachten aantal leerlingen plaatsvindt, zodanig dat kan worden aangetoond dat de dislocatie alsnog 4 tot 15 jaar nodig zal zijn. Bij ingrijpende wijziging van de situatie in de hiervoor bedoelde zin is het niet uitgesloten dat een tweede aanvraag wordt ingediend. Het is echter voor de scholen zelf van groot belang dat verzoeken om afgifte van een verklaring, voorzien van alle vereiste gegevens, in de voor hen vastgestelde indieningsperiode, of liever nog eerder, worden ingediend. Indiening buiten die periode heeft een langere behandelingsduur tot gevolg en kan zelfs betekenen dat de verklaring niet tijdig kan worden afgegeven. Vanaf 1 januari 1993 is er geen mogelijkheid meer om het technisch onderhoud te herstellen en rest alleen nog het reguliere beleid, waarbij in het aangehaalde voorbeeld (een dislocatie die nog 4 tot 15 jaar noodzakelijk is) geen vervanging mogelijk is.

Aan het verzoek om in de zin op pagina 12 van de toelichting «Deze gaat aan de hand van de door de gemeente verstrekte gegevens na» na «gemeente» toe te voegen «c.q. het schoolbestuur» is gevolg gegeven.

De CC/VNG acht het wenselijk dat duidelijkheid wordt verschaft over de vergoedingenstroom en aansprakelijkheid in het geval dat de gemeente de noodlokalen huurt. Als de gemeente geen eigenaar is van de noodlokalen, maar deze huurt, ontvangt zij daarvoor een huurvergoeding. Indien gehuurde noodlokalen onverhoopt een gebrek mochten vertonen zal op basis van het huurcontract een juiste nakoming van de verplichtingen kunnen worden geëist.

Het Nederlands Genootschap van Leraren merkt in zijn advies van 3 augustus 1989, kenmerk 890718-10/jp/tb, op, dat zich na 31 december 1992 nog situaties kunnen voordoen die het noodzakelijk maken om

aanvragen voor onderhoudsvergoedingen voor dislocaties te kunnen indienen. Deze vrees acht ik ongegrond. Na het beëindigen van het in dit besluit opgenomen beleid kunnen met het reguliere beleid alle nu denkbare huisvestingssituaties worden ondervangen.

De RGF deelt in het hiervoor reeds vermelde advies van 18 september 1989, kenmerk 46775 RGF 128/138, mee op hoofdlijnen met het beleid te kunnen instemmen. Hij voegt daaraan toe dat hij van mening is dat de onderhoudsvergoedingen voor de dislocaties niet kostendekkend zijn. De RGF merkt op dat bij een desbetreffend besluit van de minister de vergoedingen voor technisch onderhoud en technische en functieverbeterende aanpassingen weliswaar kunnen worden hersteld, maar dat deze vergoedingen niet met terugwerkende kracht worden hersteld. Hij stelt dat daardoor voor de betreffende dislocaties in die jaren geen reserveringen voor toekomstige uitgaven op deze onderdelen hebben kunnen plaatsvinden. De RGF vraagt in deze om een voorziening te treffen. Ik ben echter van mening dat het treffen van een voorziening niet nodig is. De betreffende vergoedingen over de jaren 1985 tot en met 1987 zijn volledig uitgekeerd en men heeft over die jaren kunnen reserveren. Deze reserve zal in de komende jaren dienen voor die dislocaties die nog maximaal 4 jaar in gebruik zijn. De overige dislocaties worden of vervangen of krijgen geheel of gedeeltelijk herstel van de vergoedingen. Bij die dislocaties waarbij zich sinds 1 januari 1988 een calamiteit heeft voorgedaan was geen aanspraak op de reserves nodig in verband met de directe vergoeding via het programma van eisen Partiele Aanpassingen. Mocht zich nu nog een calamiteit in verband met het gebruik van een dislocatie voordoen, dan bestaat de mogelijkheid van versnelde behandeling van een verzoek, waardoor snel duidelijkheid ontstaat over de toekomst van de dislocatie en zijn bekostiging.

De RGF merkt verder op dat de vergoeding voor verhuizing naar een ander schoolgebouw zoals opgenomen in de programma's van eisen technische en functieverbeterende aanpassingen niet lijkt toegesneden op de huidige situatie. In het overleg in de Interdepartementale Werkgroep Regeling Rijksuitkeringen kleuter- en lager onderwijs (werkgroep Londo) is echter niet gebleken dat er kritiek bestond of dat er suggesties waren die tot de door de RGF gestelde conclusies leiden.

Voor wat betreft het door de RGF naar voren gebrachte commentaar met betrekking tot de afkoopregeling bij dislocaties veroorloof ik mij, dit te betrekken bij de totstandkoming van de algemene maatregel van bestuur ex artikel 51, derde lid onderdeel b, van de WBO en het hier verder buiten beschouwing te laten.

De RGF merkt ten slotte nog op dat uit aan hem gerichte adviesaanvragen van de laatste jaren blijkt dat geen sprake is van een integraal huisvestingsbeleid. Echter zeker op het terrein van het basisonderwijs, het (voortgezet) speciaal onderwijs en het voortgezet onderwijs zijn de inspanningen wel degelijk hierop gericht. Daarbij valt vooral te wijzen op het wetsvoorstel ROGO, dat beoogt om – daar waar mogelijk en zinvol – te komen tot afstemming. Alhoewel ik erken dat verbeteringen en suggesties altijd welkom zijn deel ik de mening van de RGF op dit punt niet.

4. Financieel kader

In een brief van 20 november 1987, gericht aan de Tweede Kamer, (Kamerstuk II 1987-1988, 20 200, hoofdstuk VIII, nr. 32) is een wijziging in de bekostiging van dislocaties aangekondigd, samen met een wijziging van het dislocatiebeleid.

Bij de uitwerking van dit beleid zijn samen met kosten ook nieuwe opbrengsten vastgesteld, zoals het staken van de vergoeding voor

technische en funktieverbeterende aanpassingen, het staken van de vergoeding voor onderhoudsbeheer en het in belangrijke mate staken van de vergoeding voor preventief onderhoud.

Al deze opbrengsten en uitgaven zijn te zamen verwerkt in de opstelling van de begroting over 1990 en volgende jaren.

5. Artikelen

Artikel I, onderdeel A (artikel 17 Bekostigingsbesluit WBO/OWBO)

In het gewijzigde negende en het nieuwe tiende en elfde lid van artikel 17 van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO is de vergoeding voor technisch onderhoud en technische en funktieverbeterende aanpassingen geregeld. Voor technisch onderhoud blijft de oude situatie, te weten dat voor dislocaties geen aanspraak op deze vergoeding bestaat, als hoofdregel van kracht. Als het een dislocatie in een permanent gebouw betreft kan hierop in de nieuwe situatie een uitzondering worden gemaakt en wel indien de minister naar aanleiding van een op artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO gebaseerd verzoek met betrekking tot vervanging van de dislocatie heeft beslist dat de betreffende dislocatie naar verwachting ten minste 4 en ten hoogste 15 jaar, dan wel meer dan 15 jaar nodig zal zijn. In het eerste geval vindt een gedeeltelijk en in het tweede geval een geheel herstel van de vergoeding voor technisch onderhoud plaats. Voor technische en funktieverbeterende aanpassingen geldt eveneens als hoofdregel dat daarvoor bij dislocaties geen vergoeding wordt verstrekt. Een uitzondering op deze regel wordt gemaakt voor dislocaties met een permanente bouwaard die naar verwachting langer dan 15 jaar nodig zullen zijn.

Artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO vervalt per 1 januari 1993. Voor dislocaties waarvoor het vervangingsverzoek na 1 januari 1993 bij de minister wordt ingediend geldt wederom alleen de hoofdregel, dat wil zeggen dat geen vergoeding wordt verstrekt voor technisch onderhoud en technische en funktieverbeterende aanpassingen.

Artikel I, onderdeel B (artikel 39 Bekostigingsbesluit WBO/OWBO)

In dit artikel is bepaald dat voor gebouwen die voor tijdelijk gebruik zijn bestemd en na 31 december 1989 in gebruik zijn genomen nog slechts een huurvergoeding wordt verstrekt.

Artikel I, onderdeel D (artikel 52 Bekostigingsbesluit WBO/OWBO)

Het nieuwe zesde lid van artikel 52 van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO verklaart de regeling voor de vergoeding voor materiële voorzieningen ten behoeve van de instandhouding van gehuurde gebouwen van toepassing op voor tijdelijk gebruik bestemde gebouwen die in gebruik zijn genomen na 31 december 1989.

Artikel I, onderdeel E (artikel 61a Bekostigingsbesluit WBO/OWBO)

Het oorspronkelijke artikel 61a van het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO bepaalde dat een korting werd toegepast op het preventief onderhoud voor dislocaties. In het nieuwe artikel 61a, eerste lid, wordt deze korting uitgebreid met een korting op de post onderhoudsbeheer, die deel uitmaakt van het programma van eisen administratie, beheer en bestuur. In het nieuwe artikel 61a, tweede lid, is een uitzondering gemaakt op de in het eerste lid opgenomen hoofdregel. Voor dislocaties in permanente gebouwen waarvoor de minister naar aanleiding van een op artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO gebaseerd verzoek heeft beslist dat ze naar verwachting meer dan 15 jaar nodig zullen zijn wordt voor zowel het preventief onderhoud als het onderhoudsbeheer een volledige vergoeding verstrekt.

Evenals bij artikel I, onderdeel A, is de uitzondering op de hoofdregel slechts mogelijk bij die dislocaties waarvoor voor 1 januari 1993 een verzoek om vervanging is ingediend.

Artikel II, onderdeel C (artikel 1 Huisvestingsbesluit WBO)

In het Huisvestingsbesluit WBO zijn de definities van voor blijvend gebruik bestemde voorzieningen en voor tijdelijk gebruik bestemde voorzieningen in overeenstemming gebracht met de betekenis die in WBO, ISOVSO en andere daarop gebaseerde besluiten aan deze beide begrippen wordt toegekend. Voorts zijn definitiebepalingen opgenomen voor de in de nieuwe artikelen en artikelleden van het Huisvestingsbesluit WBO gehanteerde begrippen hoofdgebouw en dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening.

Artikel II, onderdeel D (artikel 5, vierde lid, Huisvestingsbesluit WBO)

Deze, tijdelijke, bepaling voorziet in een speciaal aanvraagformulier voor het geval het verzoek ex artikel 73 WBO betrekking heeft op vervanging van een dislocatie met een permanente bouwaard die naar verwachting nog langer dan 4 jaar in gebruik zal zijn. Het reeds bestaande, op artikel 5, tweede lid, gebaseerde model is niet geschikt om twee redenen. Ten eerste is daarin geen rekening gehouden met de in artikel 11, tweede lid, en artikel 20a opgenomen toewijzingsgronden. In de tweede plaats is niet voorzien in de mogelijkheid van een ministeriële beslissing die leidt tot een geheel of een gedeeltelijk herstel van de vergoedingen voor technisch onderhoud.

Artikel II, onderdeel E (artikel 5a Huisvestingsbesluit WBO)

In het nieuwe, tijdelijke, artikel 5a is bepaald dat bij een verzoek om vervanging van een dislocatie in een permanent gebouw een verklaring van een door de minister aan te wijzen instantie moet worden gevoegd. Verzoeken tot vervanging van een dislocatie in een voor blijvend gebruik bestemde voorziening kunnen worden gebaseerd op artikel 69 of artikel 70 van de WBO indien het gaat om vervanging door een permanent gebouw, of artikel 73 van de WBO indien het gaat om vervanging door een voor tijdelijk gebruik bestemde voorziening. Het nieuwe dislocatiebeleid levert de voor de toepassing van artikel 70 vereiste bijzondere omstandigheid op. De verzoeken worden in eerste aanleg bij voornoemde instantie ingediend. Deze gaat aan de hand van de door de gemeente verstrekte gegevens na hoeveel jaar de huisvesting naar verwachting nog nodig zal zijn en bepaalt vervolgens aan de hand van het nieuwe dislocatiebeleid en de bekostigingsvoorschriften of er mogelijkheden zijn om de dislocatie te vervangen dan wel de onderhoudsvergoedingen geheel of gedeeltelijk te herstellen. Dit betreft dus een technisch advies. De uiteindelijke beslissing op het verzoek om een voor blijvend gebruik bestemde of voor tijdelijk gebruik bestemde huisvesting ter vervanging van een dislocatie in een permanent gebouw wordt genomen door de minister. Als de beslissing afwijzend is wordt tevens aangegeven hoeveel jaar de dislocatie naar verwachting nog nodig zal zijn. Het Bekostigingsbesluit WBO/OWBO verbindt hieraan bepaalde consequenties met betrekking tot een eventueel geheel of gedeeltelijk herstel van de onderhoudsvergoeding.

Het voornemen is, één instantie aan te wijzen voor de beoordeling in eerste aanleg van alle verzoeken op grond van artikel 5a. Deze instantie moet aan bepaalde eisen voldoen. Zo zal zij garant moeten staan voor een – volgens bekend gemaakt schema – tijdige afhandeling van de bij haar ingediende verzoeken. Zij zal maandelijks aan de minister rapporteren over de voortgang van de werkzaamheden. Voorts zal zij onmiddellijk na afhandeling van de verzoeken de resultaten en dossiers overdragen aan de minister. Zonodig zal de aan te wijzen instantie, voor de beoordeling van het verzoek, ter plaatse gaan kijken en eventueel het

nodige overleg voeren. Voor het realiseren van de noodzakelijke objectiviteit en afstandelijkheid bij de afhandeling van de verzoeken zal deze instantie de garantie geven dat zij gedurende de periode van behandeling van verzoeken geen adviseur zal zijn van de betrokken school- en gemeentebesturen, voor zover het betreft de levering van adviezen het onderwijs betreffende. Verder moet genoemde instantie over voldoende kennis beschikken betreffende bouwkunde, demografie, huisvestings- en bekostigingsbeleid WBO.

Artikel II, onderdelen F en G (artikel 11, tweede lid, en artikel 20a Huisvestingsbesluit WBO)

In deze artikelen zijn de criteria opgenomen, waaraan het verzoek om vervanging van een permanente dislocatie wordt getoetst. Bij scholen die nog een terugloop in leerlingen vertonen kan de dislocatie pas worden vervangen nadat de terugloop tot stilstand is gekomen. Als het een dislocatie op het terrein van het hoofdgebouw betreft geldt als extra eis, dat aan de vervanging geen extra kosten voor het Rijk zijn verbonden.

Tot slot zij erop gewezen, dat, zoals ook tot uitdrukking is gebracht in de eerdergenoemde brief aan de voorzitter van de Tweede Kamer van 10 april 1989, dislocaties die autonoom binnen 4 jaar leegkomen of reeds bij een andere school als hoofdgebouw in gebruik zijn niet worden vervangen.

Artikel III

De onderhavige overgangsregeling houdt in dat het schoolbestuur dan wel het gemeentebestuur alsnog een verklaring als bedoeld in artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO moet aanvragen bij de in dat artikel bedoelde instantie. Het is de bedoeling om deze overgangsregeling, waarbij het gaat om reeds ingediende verzoeken, redelijk toe te passen. De aanvragen die niet onder de overgangsregeling vallen en die worden ingediend zonder dat daarbij het bepaalde in artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO in acht is genomen, zullen worden afgewezen.

Artikel IV

De door de minister aan te wijzen instantie zal voor de afgifte van de in artikel 5a van het Huisvestingsbesluit WBO bedoelde verklaring een zekere behandeltijd nodig hebben. In verband hiermee is het van belang dat de schoolbesturen hun aanvragen doen overeenkomstig de termijnen die hiervoor in de voorlichtingsbrochure voor het onderwijsveld worden genoemd. Doet men dit niet, dan loopt men het risico het certificaat op een zodanig tijdstip te ontvangen, dat niet meer tijdig de procedure via de artikelen 70 en/of 73 van de WBO kan worden gestart.

De Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen,
J. Wallage